

ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

Порівняльний аналіз ставлення чоловіків та жінок до поняття «конфлікт»

Курсова робота

з курсу: «Психологічна служба в системі освіти»

студентки 3 курсу 35 групи

галузі знань:

0301 Соціально-політичні науки

напряму підготовки:

6.030103 Практична психологія

Інні Леонідівни Гарбовської

Керівник:

кандидат психологічних наук, доцент

Людмила Олександрівна Котлова

ЗМІСТ

Вступ

**Розділ I. Теоретичний аналіз ставлення чоловіків та жінок до
поняття «конфлікт»**

1.1. Характеристика поняття «конфлікт».

1.2. Причини виникнення конфліктних ситуацій та їх специфіка.

1.3. Основні гендерні відмінності у когнітивній сфері людини.

**Розділ II. Методи дослідження ставлення чоловіків та жінок
до поняття «конфлікт»**

2.1. Особливості діагностики ставлення до конфліктних ситуацій за
допомогою асоціативного експерименту.

2.2. Діагностика конфліктності особистості за методикою
А.Я. Анцупова.

2.3. Організація та проведення дослідження.

Розділ III. Аналіз та інтерпретація результатів

3.1. Особливості сприймання поняття «конфлікт» у жінок.

3.2. Особливості сприймання поняття «конфлікт» у чоловіків.

3.3. Гендерні особливості та відмінності у сприйманні
поняття «конфлікт»

Висновки

Список використаних джерел

Додатки

**Все, що виділила жовтим пишеться великими
літерами**

Вступ

Актуальність дослідження. Суспільство не може існувати без суперечок у поглядах, думках, бажаннях. Конфлікти—це одне з найважливіших явищ соціального життя. Кожна людина по-своєму сприймає та переосмислює конфліктні ситуації. Певні відмінності та особливості у цьому плані існують і у чоловіків та жінок.

У відносинах між чоловіком та жінкою гарна атмосфера панує не завжди. Конфлікти виникають у кожній із пар. Це є невід’ємною частиною відносин. Однаково мислити, відчувати та переживати вдається далеко не завжди. На цьому ґрунті часто і виникають конфлікти. Найпоширенішими причинами конфліктних ситуацій між чоловіком та жінкою є фінансові питання, різниця в думках та поглядах на певну проблему, побутові моменти, нестача підтримки, відносини з родичами, нерозуміння одне одного. У зв’язку з цим чоловік та жінка у конфліктних ситуація діятимуть своєрідно. Адже у кожного з них сформовано певне ставлення, відношення до таких ситуацій. Залежно від того яким є це відношення і будуть обиратися шляхи вирішення конфліктних ситуацій.

Проблему конфлікту, конфліктної ситуації піднімали у своїх працях Н.Грішина, Р.Дарендорф, О.А.Донченко, Л.Козер, Р.Колінз, Р.Фішер, К.Хорні. А проблеми гендерних відмінностей П.Астаф’єв, О.Вейнінгер, Г.Гейманс, Г.Елліс, Л.Фратті, Ф.Фур’є, Д.Холл, К.Хорні, А.Шопенгауер та інші. Однак емпіричних нових досліджень, що розкривають суть, відмінності та особливості ставлення чоловіка та жінки до конфлікту на жаль відсутні, тому обрану тему «Порівняльний аналіз ставлення чоловіків та жінок до поняття «конфлікт» можна вважати актуальною.

Об’єкт дослідження: ставлення до конфлікту.

Предмет дослідження: гендерні відмінності ставлення до поняття «конфлікт».

Мета дослідження: вивчити психологічні особливості ставлення чоловіків і жінок до поняття «конфлікт».

Гіпотеза дослідження: існують певні відмінності у когнітивній та поведінковій сфері між чоловіками та жінками: у свідомості жінок поняття «конфлікт» асоціюється з емоційними проявами, а у свідомості чоловіків із певними поведінковими реакціями.

Завдання дослідження:

1. Здійснити теоретичний аналіз літератури з досліджуваної теми.
2. Підібрати методи та методики для вивчення ставлення чоловіків та жінок до поняття «конфлікт».
3. Розкрити специфіку ставлення чоловіків і жінок до конфліктних ситуацій.

Методологічні та теоретичні основи дослідження. Методологічною основою дослідження стали положення???

Методи та організація дослідження. Для проведення дослідження було використано психосемантичний метод – асоціативний експеримент та методику А.Я. Анцупова на вивчення конфліктності особистості.

Надійність і вірогідність

Надійність і вірогідність дослідження забезпечувалися репрезентативністю вибірки (60 осіб), застосуванням методів та методик, які відповідають дослідженню.

Наукова новизна та теоретичне значення дослідження.

Практичне значення ???

Отримані результати дослідження в подальшому можуть бути використані для розробки тренінгу з профілактики та корекції подружніх конфліктів.

Структура курсової роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновку, списку використаних джерел та додатків.

Розділ I. Теоретичний аналіз ставлення чоловіків та жінок до поняття «конфлікт» великими

1.1. Характеристика поняття «конфлікт»

Краще не починати параграф із визначення. Конфлікт – це процес різкого зіткнення, загострення протилежно направлених цілей, інтересів, позицій, думок або поглядів опонентів чи суб'єктів взаємодії; сприйнята несумісність дій або цілей; серйозне непорозуміння, суперечка. [Ложкін, Пов'якель].

Конфлікти – одна з найважливіших проблем взаємодії між людьми. Так, англійський соціолог Г. Спенсер розглядав соціальний конфлікт з позицій соціал – дарвінізму і вважав, що це є неминучим явищем в історії суспільства і стимулом суспільного розвитку.

В сучасній психології традиційно виділяють ряд основних структурних елементів конфлікту:

- 1) сторони конфлікту;
- 2) умови протікання конфлікту (просторові, тимчасові, соціально - психологічні);
- 3) образи конфліктної ситуації (предмет конфлікту);
- 4) можливі дії учасників конфлікту;
- 5) результат конфліктної ситуації.

Кожна людина, керуючись власними переконаннями, мотивами та цілями обирає для себе відповідні дії при конфліктних ситуаціях. Відповідно до цього в літературі виділяють такі основні тактики поведінки в конфлікті:

- раціональне переконання (використання фактів і логіки для підтвердження своєї позиції й переконання протилежної сторони в конфлікті);
- тиск (вимога, наказ, погрози);

- апеляція до влади, санкції (використання стягнень і винагород);
- підлабузництво (створення у протилежної сторони уявлення про наявність у неї привабливих якостей, про те, що її позиція, погляди заслуговують пошани і викликають інтерес);
- коаліція (прохання про підтримку, союз);
- маніпуляція (уведення інших учасників конфлікту в стан хвилювання, певного непорозуміння, створення ефекту не сподівання);
- загроза (деструктивна тактика, що може бути використана у разі неготовності або нездатності однієї зі сторін поступатися далі певних меж).

Якщо аналізувати типи конфліктів, то достатньо повну класифікацію у своїх роботах навів Р.Дарендорф [Дарендорф]. Він виділяє такі типи конфліктів:

1. За джерелами виникнення: конфлікт інтересів, цінностей, ідентифікації;
2. За соціальними наслідками: успішні, неуспішні, конструктивні, деструктивні;
3. За масштабом: локальні, регіональні, міждержавні, глобальні, міро-, макро-, мегаконфлікти;
4. За формами боротьби: мирні, немирні;
5. За особливостями умов виникнення: ендогенні і екзогенні;
6. За відношенням суб'єктів до конфлікту: фактичний, випадковий, брехливий, латентний;
7. За використовуваною суб'єктами тактикою: боротьба, гра, дебати.

Іноді конфлікти можуть мати позитивний характер, конструктивний, спонукати до дій, однак майже завжди конфлікти носять руйнівний, деструктивний характер і приносять негативні переживання учасникам конфліктних ситуацій. Відношення до конфлікту відрізняється у різних вікових груп, у людей з різними характерами та темпераментами, у чоловіків та жінок.

Власне, різниця у ставленні до конфліктів у чоловіків і жінок є особливо важливою, адже це визначає їх взаємостосунки.

1.2. Причини виникнення конфліктних ситуацій та їх специфіка

Вияв причин конфліктів займає важливе місце у попередженні та подоланні конфліктної ситуації.

Основним джерелом конфлікту виступають протиріччя. А протиріччя виникають на межі неузгодженості рішень, проблем, думок, цілей.

Якщо говорити про особистісні причини конфліктів, то виділяють 3 групи психологічних протиріч:

1. Перша група пов'язана з дією неусвідомлених суб'єктивних чинників: мотивів, устремлінь, інстинктів, прагнень. Дані чинники загалом визначають систему внутрішніх умов особистості.

2. Друга група протиріч пов'язана з дією індивідуально – типологічних і характерологічних чинників. Прикладом таких протиріч є психологічна несумісність, особливості реагування на екстремальні та нестандартні ситуації.

3. Третя група протиріч пов'язана з особливостями спрямованості особистості та її досвіду.

Загалом, виділяють 4 основні групи причин конфліктних ситуацій:

I. Соціально – економічні (нерівність соціальних суб'єктів, несправедливих розподіл важливих для людей духовних і матеріальних цінностей, зубожіння членів суспільства, інфляція, зростання рівня безробіття, природні катаклізми та техногенні катастрофи)

II. Організаційно - управлінські (погана технічна оснащеність робочих місць, що знижує працездатність, некомпетентність працівників, невідповідність прав та обов'язків, невірний розподіл завдань між працівниками, нестача ресурсів, погано налагоджені взаємовідносини керівників з рядовими співробітниками, професійна невідповідність працівника займаній посаді).

III. Соціально - психологічні (зіткнення ідей, думок, почуттів людей у процесі їх життєдіяльності, конфлікт між морально - ціннісними орієнтаціями: свобода – дисциплінованість, колективізм – індивідуалізм та ін., прагнення окремих людей бути лідером, або прагнення деяких чим поменше виконувати якусь роботу, проблеми у спілкуванні – обмеженість часу для спілкування, недостатність уваги до співрозмовника).

IV. Особистісні чинники (розбіжності у інтересах, поглядах, характерах особистостей, неадекватний рівень самооцінки, відмінності у поведінці та манерах людей).

Також виділяють суб'єктивні і об'єктивні причини конфліктів. Об'єктивні причини призводять до конструктивних конфліктів, що виникають у діловій сфері, а суб'єктивні часто обумовлюють деструктивні конфлікти, які найбільш притаманні особистісно – емоційній сфері.

В.П.Ратніков вважає, що причини конфліктів можна поділити на 3 групи [Ратніков В.П.Конфлітологія] :

1. Протиріччя інтересів як базова причина конфлікту;
2. Об'єктивні фактори виникнення конфлікту;
3. Особистісні фактори виникнення конфлікту.

Якщо аналізувати ситуативні передумови виникнення конфліктів, то до них можна віднести:

- Відчуття невизначеності
- Почуття невпевненості в собі
- Незадоволеність актуальних потреб
- Перебування у стані залежності

- Нестійкість настрою
- Підвищена втомлюваність
- Дезорієнтація

Також причинами конфліктів можуть бути характерологічні особливості особистості, тобто егоїзм, агресивність, імпульсивність, неухважність до людей, невихованість, бажання домінувати над іншими, нездатність витримувати критику на свою адресу.

Кожна людина має свої унікальні риси характеру, життєвий досвід, набуті манери, які визначають її поведінку, реагування на певні ситуації, в тому числі і конфліктні. Але це досить індивідуальні моменти і тому у всіх людей це визначається по-різному. Є люди, які легко вступають у конфлікт, знаходять найменшу дрібницю аби створити конфліктну ситуацію. Є люди, які, навпаки, уникають конфліктів, намагаються знайти вихід з ситуації компромісним шляхом. А є і такі люди, які самі не створюватимуть конфліктну ситуацію, але якщо вже така ситуація існує, то конфлікту уникати не стануть і шукати компроміс це не їх шлях.

Тому в залежності від особистісних особливостей особистості, рівня конфліктності людини та оточуючих буде цілком залежати і поведінка у конфліктній ситуації і, власне, відношення до конфлікту.

1.3. Основні гендерні відмінності у когнітивній сфері людини

Відмінності між чоловіками та жінками психологи почали вивчати ще у XIX ст. Проте значного прогресу дані дослідження досягли аж у 70-х роках XX ст. Одними з найважливіших досліджень у даній галузі стали праці Е.Маккобі та К.Джеклін. Однак, вони виділяли лише чотири психологічні відмінності між чоловіками та жінками –

здатність до орієнтації в просторі, математичні здібності, мовні навички та агресивність.

Відмінності між чоловіком та жінкою проявляються майже у кожній із сфер людського життя. Гендерні відмінності спостерігаються як в пізнавальній, так і в поведінковій сфері особистості.

В когнітивній сфері виділяють такі складові: відчуття, сприймання, пам'ять, увага, уява, мислення.

Якщо аналізувати відчуття, то очевидні відмінності проявляються у сферах зору, слуху, дотику, нюху та смаку. Якщо говорити про зір, то у жінок є 2 Х-хромосоми, що відповідають за сприймання колірної гами, у чоловіків є лише 1 така хромосома. Це свідчить про те, що жінки яскравіше сприймають світ, його барви. Також, за фізіологією, жінки здатні охопити зором сектор у 45° з усіх боків, у чоловіків же існує так званий «тунельний зір», що дозволяє їм чітко і ясно бачити те, що знаходиться перед ними.

Програми слуху у чоловіків та жінок функціонують по-різному: у жінок ці програми функціонують краще і жінки здатні сприймати високі частоти. Жіночий мозок, на відміну від чоловічого, здатен класифікувати звуки, тому жінки одночасно можуть чути декілька різних звуків, голосів та певною мірою зосереджуватися на них. Чоловіки ж до цього не здатні, вони можуть чути і сприймати лише 1 звук і зосереджувати свою увагу лише на ньому. Проте чоловіки здатні визначати звідки лунає звук, тобто його напрямок.

Якщо аналізувати тактильні відчуття, то ще з самого народження у жінок закладено, що вони є більш чутливими. У жінок у декілька разів чутливість шкіри перевищує за чутливість шкіри чоловіків.

Нюхова система жінки протягом 3 секунд з першої зустрічі може визначити наявність феромонів та особливий чоловічий запах. Чоловіки ж до цього не здатні і не надто тонко відчують запахи в порівнянні з жінками.

У жінок є більше розвинених смакових рецепторів, ніж у чоловіків. У жінок рецептори смаку більш чутливими, а найбільш розвиненими є

рецептори солодкого та кислого. У чоловіків же розвиненими краще вважаються рецептори солоного та гіркого.

Якщо говорити про біль, то природою закладено, що у чоловіків нижчий поріг чутливості і тому біль вони переносять гостріше, ніж жінки.

Якщо аналізувати сферу сприймання, то у чоловіків краще розвинене сприймання простору та часу. Чоловіки звертають увагу не лише на певні конкретні частини об'єкту, а на весь об'єкт в цілому, а жінки звертають увагу на певні деталі. У сприйманні чоловіків важливе місце посідає і те, що чоловіки довіряють тому, що самі побачили, жінки ж часто довіряють чийось словам.

Щодо пам'яті, то жінки здатні краще запам'ятовувати історії, картинки, слова, обличчя, у них більше розвинена епізодична пам'ять. Чоловіків гарно розвиненою є візуально – просторова пам'ять. Наприклад, вони здатні швидше знайти вірну дорогу з лісу чи місце знаходження певного об'єкта.

Якщо аналізувати увагу, то у чоловіків переважають такі властивості уваги як розподіленість та стійкість, у жінок – обсяг уваги та здатність до переключення уваги. Жінкам притаманна більшою мірою довільна увага, а чоловікам в більшості випадків притаманна після довільна увага.

Якщо говорити про процес уявлення, то жінкам більше притаманна мимовільна, репродуктивна та конкретна, чоловікам же притаманна довільна, продуктивна, абстрактна уява.

Що стосується мисленнєвої сфери, то у чоловіків більшою мірою є розвинена кора великих півкуль головного мозку, що відповідає за логіку, аналіз, порівняльні операції. У жінок більш розвиненою є лімбічна система, що відповідає за емоційну сферу, інстинкти, гормональний фон. Чоловікам властиво мислити більш логічно, абстрактно і просторово, а жінкам властиво думати більш

конкретно, часто, спираючись на інтуїцію. Чоловіки до більшості ситуацій та справ ставляться раціонально, а жінки керуються емоціями. Через це дуже часто виникають конфліктні ситуації між жінкою та чоловіком.

Відмінності між чоловіками та жінками проявляються не лише у когнітивній сфері, але і в поведінковій. Так, реакції чоловіка та жінки на певні ситуації можуть кардинально різнитися між собою.

Так, в ситуації міжособистісного спілкування жінка проявляє більше емоцій, є більше чутливою та вразливою, чоловік же навпаки є більш стриманим у проявах своєї емоційності. Жінкам властиво багато говорити на досить абстрактні теми, чоловіки ж надають перевагу, як правило, лише тим розмовам, які конкретно стосуються певної теми чи проблеми.

Власне, відмінності у спілкуванні досить часто породжують конфліктні ситуації.

І.В.Грошев виявив, що чоловіки та жінки по-різному вирішують конфліктні ситуації, що виникають в їх життєдіяльності. Чоловіки в таких ситуаціях частіше вдаються до «гострих» виразів, а жінка скоріше готова заплакати. Також дослідження показали, що у чоловіків в ситуації конфлікту переважають стратегії суперництва та компромісу. У жінок більш явно вираженими є стратегії співробітництва та пристосування. [Льїн. Диф.психофізіологія чоловіка та жінки].

Гендерні відмінності виявляються і в проявах агресивної поведінки. Жінки розглядають агресію як експресію, як вираження емоційної напруги при гніві. Чоловіки відносяться до агресії як до інструменту, вважаючи її моделлю поведінки, до якого звертаються для отримання різноманітної соціальної та матеріальної винагороди. [Льїн].

Тому, власне, звертаючи увагу на дані відмінності важливо з'ясувати і відмінності у ставленні до конфліктних ситуацій, аби в майбутньому знайти ефективні шляхи попередження та вирішення даної проблеми.

Розділ II. Методи дослідження ставлення чоловіків та жінок до поняття «конфлікт»- великими

2.1. Особливості діагностики ставлення до конфліктних ситуацій за допомогою асоціативного експерименту

На сучасному етапі розвитку психології досить поширеними є психосемантичні дослідження, адже саме за допомогою психосемантичних методів можна проаналізувати різні форми існування значень в індивідуальній свідомості людини (образи, символи, символічні дії, а також знакові та вербальні форми).

Горбунова В.В. зазначає, що «психосемантичні методи є дослідницькими за своїм характером, тобто, на відміну від стандартизованих психодіагностичних методик, вони передбачають детальну розробку дослідницької процедури, оригінальної в кожному конкретному випадку, з чим пов'язана ще одна особливість – не застосовуються стандартні інтерпретаційні характеристики і схеми. Розробка дослідницької процедури як способу збирання матеріалу залежить від кількох факторів: дослідник має виокремити об'єкти, семантичне навантаження яких буде досліджуватись, визначитися із способом пред'явлення цих об'єктів досліджуваним, а також самою технікою збирання інформації (бланково, на диктофон, відеозбирання тощо)». [Структура психосемантичного дослідження Горбунова В.В.]

Психологічне дослідження має включати в себе такі етапи:

1. Постановка наукової проблеми (Окреслення чіткого кола актуальних питань – основи дослідження. Формулювання теми дослідження, визначення його об'єкта і предмета, формулювання мети та загальної гіпотези дослідження.)

2. Теоретичний аналіз проблеми (Аналіз предметного поля дослідження, вивчення досліджень, близьких за проблемою і методами,

визначення методологічних засад дослідження, створення авторської моделі досліджуваного явища.)

3. Формулювання гіпотез (Деталізація загальної гіпотези у конкретній системі наукових припущень – дослідницькій гіпотезі, конкретизація загальної мети дослідження у його завданнях.)

4. Планування і проведення дослідження (Розробка програми дослідження, вибір методів та технічних процедур, аналіз необхідних ресурсів, деонтологічний аналіз і безпосереднє проведення дослідження.)

5. Аналіз та інтерпретація результатів (Якісний та кількісний аналіз результатів. Пояснення вивчених фактів і формулювання певних закономірностей існування досліджуваного явища.)

6. Формулювання висновків (Співвіднесення теорії та емпірії. Узагальнення результатів дослідження і розробка практичних рекомендацій.)

В залежності від типу дослідження використовуються і різні методи.

У даному випадку було використано асоціативний експеримент, як метод психосемантичного дослідження.

Асоціативний експеримент набув свого значного поширення у ХХ столітті, його прибічниками були К.Юнг, А.Р.Лурія, Е.Крепелін, Д.Раппорт. [Т.В.Попова. Ассоциативный эксперимент в психологии].

Асоціація визначається як «зв'язок між певними суб'єктами або явищами, заснований на нашому особистому, суб'єктивному досвіді.» [Ж.А. Джамбаева].

М.М.Копиленко відмічав: «Будь-яке сказане, почуте чи прочитане слово викликає у людини цілий ряд асоціацій. При всьому тому, що в асоціаціях чимало індивідуального, специфічного для кожної людини, давно відмічено , що у багатьох людей виникають однакові асоціації, в яких відображаються умови існування тих чи інших суспільних груп.» [Копыленко М.М.]

Найбільш розповсюдженим методом для вивчення асоціативного значення слова є асоціативний експеримент. Значна популярність використання асоціативного експерименту полягає у відносно простій

процедурі проведення дослідження і можливості долучати велику кількість досліджуваних. Труднощі можуть виникати на етапі аналізу та інтерпретації даних, тому важливо для отримання достовірних результатів саме на цьому етапі бути надто уважним при якісному та кількісному аналізі.

2.2.Діагностика конфліктності особистості за методикою

А.Я.Анцупова - ???

Досліджуючи гендерні відмінності у ставленні до конфлікту, важливо звертати увагу на скільки та чи інша людина є конфліктною.

У ході дослідження було використано методику для оцінки рівня конфліктності особистості А.Я.Анцупова. За допомогою даної методики можна визначити, який рівень конфліктності притаманний певній особі.

2.3.Організація та проведення дослідження

В результаті теоретичного опрацювання проблеми, було розроблено поетапну структуру проведення дослідження гендерних відмінностей у ставленні до поняття «конфлікт». (див.табл.1)

На першому етапі дослідження потрібно було проаналізувати літературу з даного питання та на основі аналізу підібрати методи для проведення дослідження. Другий етап роботи полягав у проведенні самого дослідження та аналізі отриманих даних. На третьому етапі дослідницької роботи була здійснена інтерпретація отриманих результатів.

Дослідження проводилось протягом грудня 2014 року. Загальна вибірка складала 60 осіб юнацького віку (30 дівчат та 30 хлопців). Базою проведення дослідження став Житомирський університет ім.І.Франка та Житомирський військовий інститут державного університету телекомунікацій.

**Етапи дослідження гендерних відмінностей у ставленні до поняття
«конфлікт»**

Етап дослідження	Методи та процедури	Аналіз ресурсів та прогнозування результатів
Підбір методів для дослідження гендерних відмінностей у ставленні до поняття «конфлікт». Підібрати досліджуваних, а саме 30 дівчат та 30 юнаків.	Визначення методологічних засад дослідження з використанням асоціативного методу та методики на оцінку рівня конфліктності особи.	Обрані методи допоможуть досить точно дослідити відмінності між чоловіками та жінками у ставленні до поняття «конфлікт».
Дати чітку інструкцію виконання асоціативного експерименту досліджуваним, запропонувати бланки методики на визначення рівня конфліктності особистості. Проаналізувати отримані дані.	Одержання відповідей досліджуваних асоціативного експерименту, на основі яких буде здійснюватись обробка даних за допомогою програмного забезпечення Statistica 10.0. Отримання відповідей за методикою А.Я.Анцупова, на основі яких буде проводитись аналіз та інтерпретація дослідження.	За допомогою записаних досліджуваними асоціацій, ми отримуємо досить повну картину того, з чим найчастіше чоловіки та жінки асоціюють конфлікти. За допомогою результатів дослідження за методикою А.Я.Анцупова ми можемо визначити рівень конфліктності

		кожного досліджуваного.
Проаналізувати відмінності у ставлення до поняття «конфлікт» між чоловіками та жінками за допомогою здійснення факторного аналізу та аналізу результатів за методикою на визначення рівня конфліктності.	Отримання факторних навантажень, факторно-семантичного поля та внесок факторів у загальну дисперсію, на основі яких буде проводитись інтерпретація результатів дослідження. Отримання результатів за методикою А.Я.Анцупова.	За допомогою отриманих даних ми можемо отримати інформацію про гендерні відмінності у ставленні до поняття «конфлікт».

Список використаних джерел

1. Абибукова Н. И. Что такое «гендер»? / Н. И. Абибукова // Общественные науки и современность. — 1996. — № 6. — С. 123-125.
2. Алешина Ю. Е., Воловин А. С. Проблемы усвоения ролей мужчины и женщины // Вопросы психологии. — 1991.— № 4.— С. 74-82.
3. Анцупов А. Я. Конфликтология в схемах и комментариях: -Учебное пособие. 2-е изд. перер./ А.Я.Анцупов, С.А.Баклановский. - СПб. Питер, 2009. —304 с.
4. Астафьев П. Е. Психический мир женщины, его особенности, превосходства и недостатки. — М., 1899.
5. Виноградова Т. В., Семенов В. В. Сравнительные исследования познавательных процессов у мужчин и женщин: роль биологических и социальных факторов // Вопросы психологии. — 1993. — № 2. — С. 63-71.
6. Горбунова В.В. Структура психосемантичного дослідження // Соціальна психологія. — 2007. — №1. — С.170-178.
7. Гришина Н.В. Психология конфликта / Н.В.Гришина 2-е изд. СПб.:Класс, 2008. - 544 с.
8. Дарендорф Р. Элементы теории социального конфликта // Социологические исследования. — 1994. — № 5. — С. 142–147
9. Джамбаева Ж. А. Ассоциативный эксперимент: методологические основы / Ж. А. Джамбаева. // Вестн. Евраз. нац. ун-та им. Л. Н. Гумилева. — 2013. — №1. — С. 17–21.
10. Ємельяненко Л. М. Конфліктологія: Навч. посіб. / Л. М. Ємельяненко, В. М. Петюх, Л. В. Торгова. — Київ: КНЕУ, 2003. — 315 с.
11. Ильин Е. П. Дифференциальная психофизиология мужчины и женщины / Е. П. Ильин. —СПб: Питер, 2003. — 544 с.

12. Козер, Л. Функции социального конфликта / Л. Козер; пер. с англ. О. Назаровой; под общей ред. Л. Г. Ионина. – М.: Идея-пресс, Дом интеллектуальной книги, 2000. – 205 с.
13. Кон И. С. Половые различия и дифференциация социальных ролей // Соотношение биологического и социального. — М., 1975.
14. Конфликтология: учеб. для вузов / В. П. Ратников, В. Ф. Голубь, Г. С. Лукашёва; под ред. В. П. Ратникова. – М.: ЮНИТИ-Дана, 2001. – 512 с.
15. Ложкин Г.В. Практическая психология конфликта: Учеб. пособие / Г.В. Ложкин, Н.И. Повякель. – К., 2000. – 350 с.
16. Ложкін Г.В. Психологія конфлікту: теорія і сучасна практика. Навчальний посібник / Г.В. Ложкін, Н.И. Пов'якель. – К. : ВД „Професіонал”, 2006. – 416 с.
17. Мойр Э. Пол мозга. Истинные отличия мужчин от женщин / Э. Мойр, Д. Джессл // Перевод - М. Скороходов. – Москва, 2007.
18. Об «аспирине» и товарных знаках // М.М. Копыленко. Актуальные проблемы лингвистики. – Алматы: КазГУМО и МЯ, 1998. – С. 246]

Додати літературу

Курсові роботи з психології Музика О.Л.